

mark är det nästan samma förhållande. Det vidsträckta fjellet *Arvas*, en dagsled långt och icke minre bredt; det branta berget *Ramin* och fjellet *Gaizatsch*, alla belägna på norra sidan af sjön *Tjeggelvas*, bära på sina mot söder sluttande sidor ganska vidsträckta tallskogar. Men granskogarne på södra sidan af samma sjö, under norra sidan af det 4 mils långa fjellet *Barthurthe*, gifva icke vika för de förra. Sjön *Rappen*, som är 2 mil lång, har granskog på södra sidan, men tallskog på norra sidan. Äfven den 7 mil långa *Hornawan* har mycken tallskog på norra sidan, men mera granskog på södra sidan.

Kortsagdt: i alla fjelldalar och nästan i hela Lappmarken skall man finna granskogar på de bergssidor, som luta mot norden, men tallskogar på de sidor, som slutta mot söder.

Men härutinnan gifvas likväl många undantag. Ty södra sidorne af fjellbergen *Snjerach*, *Valle* och *Ramech* i Luleå Lappmark, samt *Ardna puowd* och *Kaltes puowd* i Piteå Lappmark, äro alla bevexta med skuggrika granskogar. Detta är äfven händelsen med *Åreskutan* och *Hofverberget* i Jemtland; men orsaken dertill ligger, som sagdt är, i jordmonens bördighet och jemna fuktighet, som underhålles nästan hela sommaren genom de tätta, ofvan ifrån fjellen nedlöpande, fjellbäckar.

Härmed vill jag dock ej hafva bestridt deras erfarenhet, som på vissa ställen i Lappmarken, äfvensom i Dalarne och Härjedalen, utstakat en smal tallregion ofvanför granregionen. Men, att granen kan, med villkor af en passande jordmon, gå till björkskogarne vid skogsbrynet, derpå gifver oss Jemtland ett otvifvelaktigt bevis. Hela landsträckan vester om Åreskutan har en ganska långsluttande, för ögat nästan omärkbar, upphöjning, hvilken här går ända till skogsbrynet och slutas icke, såsom i Lappmarken, med några stupare afsättningar vid fjellryggens bas. Följden deraf blir den, att hela landsträckan mellan Storsjön och fjellryggen ligger här, nästan mer än på något annat ställe, dränkt under oändliga myror, kärr och moras, med mellanliggande skuggrika granskogar, som fortgå ända till *Medstugan*, hvilket nybygge ej ligger långt ifrån skogsbrynet.

Herr Hisinger, uti Anteckningar under en resa genom Jemtland 1818, instämmer fullkomligen i den erfarenhet, som jag året derpå 1819 fick inhemta. På Norska sidan befanns tallen gå litet högre än granen. Detta förhållande lär inträffa längs efter hela Norska kusten och bidrager än mer, att bekräfta sakens bedömande ur ofvan anförda synpunct.

Då man känner, att landet på Svenska sidan höjer sig småningom till fjellarnes ba-